

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ
ЛИТВАНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ
КРИМИНАЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала, који је потписан 16. априла 2013. године у Виљнусу, Литванија, у оригиналу на српском, литванском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику, гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЛИТВАНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ КРИМИНАЛА

Влада Републике Србије и Влада Републике Литваније, у даљем тексту „Стране“,

У жељи да унапреде пријатељске односе и сарадњу између Страна,

Свесне чињенице да међународни организовани криминал, тероризам, незаконити промет опојних и психотропних супстанци, као и криминал у осталим облицима представља претњу по друштвени и економски развој држава Страна, као и по јавну безбедност,

Убеђене да делотворна билатерална сарадња олакшава остварење циљева борбе против криминала постављених за надлежне органе Страна,

Имајући у виду циљ Републике Србије да постане пуноправни члан Европске уније и да примењује ЕУ *acquis*,

Тежећи да развију механизам за такву сарадњу, као и посебне мере које би биле коришћене у ту сврху,

Вођене начелима једнакости и узајамне користи,

Вођене законодавством које је на снази на њиховим националним територијама у погледу међународних обавеза које су преузеле њихове државе, а посебно Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода од 4. новембра 1950. године и њених протокола, Конвенције о заштити појединаца у погледу аутоматске обраде личних података (Серија европских уговора број 108) од 28. јануара 1981. године, Јединствене конвенције Уједињених нација о опојним дрогама од 30. марта 1961. године, Конвенције Уједињених нација о психотропним супстанцама од 21. фебруара 1971. године и Конвенције Уједињених нација против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци од 20. децембра 1988. године,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

У сврху овог споразума:

- 1) **Надлежни орган** означава државни орган Стране наведен у члану 4. овог споразума, овлашћен да спроводи, у оквиру својих надлежности, одређене активности везане за борбу против криминала;
- 2) **Службеник** означава представника надлежног органа овлашћеног да предузима одређене радње везане за борбу против криминала;
- 3) **Официр за везу** означава службеника једне од Страна упућеног у другу Страну или у трећу државу или међународну организацију да иницира и одржава односе са институцијама тих држава или међународних организација у циљу пружања помоћи у борби против криминала;
- 4) **Информације** означавају сваки податак о физичком лицу или о правном лицу, информације о догађајима, околностима и карактеристикама, као и све остале податке неопходне по основу овог споразума;
- 5) **Лични подаци** означавају све информације о физичком лицу чији је идентитет познат или се може утврдити;
- 6) **Обрађивање личних података** означава сваку радњу предузету у вези са личним подацима или скуп таквих радњи.

Члан 2.

Области сарадње

1. Стране се обавезују да сарађују у складу са овим споразумом у откривању и спречавању кривичних дела утврђених у документима која су наведена у преамбули овог споразума, посебно:

- 1) Кривична дела против живота и здравља људи;
- 2) Кривична дела у вези са тероризмом;
- 3) Незаконита производња и промет опојних и психотропних супстанци и прекурсора;
- 4) Трговина људима, такође, незаконито лишавање/ограничавање слободе кретања и учешће у проституцији;
- 5) Дечија порнографија и сексуално злостављање деце;
- 6) Крађа и незаконита производња, трговина и поседовање оружја, муниције, експлозива, хемијских, отровних, биолошких, радиоактивних и других опасних супстанци и војне опреме, технологија двоструке намере и сродних услуга и роба;
- 7) Незаконите финансијске трансакције и други прекршаји везани за финансијски систем;
- 8) Илегалне миграције;
- 9) Кривична дела против безбедности електронских података и информационих система;
- 10) Кривична дела против имовине, укључујући и изнуђивање и крађу, као и незакониту трговину културним добрима;

- 11) Кривотворење и употреба кривотворених личних и путних исправа;
 - 12) Фалсификовање новца и осталих инструмената плаћања, финансијских докумената, хартија од вредности и осталих докумената, њихово пуштање у промет или коришћење истих као оригинала;
 - 13) Кријумчарење робе и друга кривична дела против привреде и пословног поретка;
 - 14) Кривична дела везана за корупцију.
2. Стране су се такође споразумеле о сарадњи:
- 1) У потрази за несталим лицима и у помагању при препознавању лица и неидентификованих тела;
 - 2) У потрази за лицима осумњиченим за кривична дела или лицима која избегавају издржавање казне због извршења кривичних дела;
 - 3) У потрази, на националној територији једне Стране, за предметима који су у вези са извршењем кривичних дела или другом незаконито стеченом имовином која је незаконито присвојена на националној територији друге Стране;
 - 4) Преко пружања делотворне заштите лицима која су под заштитом од утицаја криминала или онима који помажу надлежним органима Страна;
 - 5) Преко пружања помоћи једна другој како би се обезбедио јавни ред и јавна безбедност током масовних догађаја, посебно спортских манифестација, одржаних на националним територијама Страна.

3. Уз обострану сагласност, Стране могу, такође, сарађивати у другим областима у складу са овим споразумом, без утицања на циљеве овог споразума.

Члан 3.

Облици сарадње

Током сарадње у складу са овим споразумом, Стране:

- 1) Размењују информације које су у вези са овим споразумом и неопходне за његову примену;
- 2) Пружају помоћ једна другој преко официра за везу;
- 3) Пружају научну и техничку помоћ у раду националних криминалистичко техничких центара и/или форензичара;
- 4) Размењују know how о радним методама и коришћеној опреми;
- 5) Обезбеђују помоћ у области стручне обуке и усавршавања оспособљености;
- 6) Спроводе друге мере сарадње.

Члан 4.

Надлежни органи

1. У спровођењу овог споразума, надлежни органи Страна и именовани службеници ће сарађивати непосредно. Надлежни органи Страна су следећи:

- У Републици Србији:

Министарство унутрашњих послова Републике Србије,

Дирекција полиције у Министарству унутрашњих послова Републике Србије,

Управа граничне полиције у Министарству унутрашњих послова Републике Србије,

Управа криминалистичке полиције у Министарству унутрашњих послова Републике Србије,

Управа царина у Министарству финансија и привреде Републике Србије;

- У Републици Литванији:

Министарство унутрашњих послова Републике Литваније,

Полицијско одељење Министарства унутрашњих послова Републике Литваније,

Државна гранична служба у оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Литваније,

Служба за истраживање финансијског криминала у оквиру Министарства унутрашњих послова Републике Литваније,

Одељење царине у оквиру Министарства финансија Републике Литваније,

Служба за посебне истраге Републике Литваније.

2. Стране ће писмено, дипломатским путем, обавестити једна другу без одлагања о било каквим изменама везаним за контакт детаље надлежних органа.

3. Приликом спровођења овог споразума, надлежни органи Страна могу, у оквиру својих надлежности, за одређене области и облике сарадње, закључивати додатне техничке протоколе.

Члан 5.

Официри за везу

1. У циљу охрабривања сарадње и уредног спровођења овог споразума, Стране могу, уз обострану сагласност, упутити своје официре за везу на националну територију друге Стране на одређени или неодређени временски период.

2. Официри за везу обезбеђују информације и обављају друге радње у складу са инструкцијама датим од стране Стране која упућује официра за везу и, у оквиру своје надлежности, одговарају на захтеве за помоћ примљене од Стране на чију националну територију су упућени. У обављању својих функција, официри за везу поштују законодавство које је на снази на националној територији Стране на чију националну територију су упућени.

3. Официри за везу се сматрају службеницима Стране на чију националну територију су упућени у односу на прекршаје настале њиховом кривицом или које су извршили током обављања функција наведених у ставу 2. овог члана.

4. Страна која упућује официра за везу је одговорна за сваку штету проузроковану од стране својих официра за везу током обављања функција поменутих у ставу 2. овог члана, у складу са националним законодавством Стране на чију су националну територију упућени. Страна на чијој је националној територији проузрокована штета надокнађује такву штету под условима који се примењују на штету проузроковану од стране њених службених лица, а Страна која упућује официра за везу надокнађује овој другој у целини сваки износ који је исплаћен жртвама или осталим лицима који имају право на накнаду.

Члан 6.

Захтеви за помоћ

1. Надлежни органи шаљу информације које су у вези са овим споразумом и које су неопходне за његову примену и спроводе друге облике сарадње предвиђене у члану 3. овог споразума путем одговора на примљене захтеве за помоћ упућене преко поште или курира или кроз пренос информација путем телекомуникационе опреме, под условом да је безбедност текста обезбеђена и да се потпис Стране молиље може утврдити. Таква сарадња се, такође, може одржавати преко официра за везу, уколико постоје.

2. Захтев за помоћ садржи детаљне информације потребне за његово извршење. Захтев за помоћ прате документи везани за његов садржај или копије докумената. У захтеву за помоћ наводи се име надлежног органа молиоца, предмет захтева и образложење.

3. Када надлежни орган прими захтев за помоћ који није у оквиру његових надлежности, он у најкраћем могућем року шаље такав захтев другом органу исте Стране која га може спровести и о томе обавештава надлежни орган друге Стране молиље.

4. Замољени надлежни орган извршава захтев за помоћ у најкраћем могућем року. Замољени надлежни орган може тражити од надлежног органа Стране молиље додатне информације уколико је неопходно за извршење захтева или уколико то може олакшати такво извршење.

5. Уколико замољени надлежни орган има разлоге да верује да захтев, уколико се одобри, може довести у питање национални суверенитет и безбедност или је противан његовом националном законодавству, међународним обавезама и другим битним националним интересима, он може одбити његово извршење у целини или делимично, или наметнути услове његовог извршења (ограничити употребу пружених информација или захтевати да му резултати употребе пружених информација буду доступни). Захтев за помоћ може, такође, бити одбијен уколико се дело због којег је сачињен захтев за помоћ не сматра кривичним делом у складу са важећим националним законодавством државе замољене Стране. У случају одбијања, замољени надлежни орган сходно томе без одлагања обавештава писменим путем надлежни орган молиоца друге Стране наводећи разлоге таквог одбијања.

6. Приликом спровођења овог споразума, надлежни органи могу, на сопствену иницијативу, послати информације надлежним органима друге Стране или спровести друге радње предвиђене чланом 3. овог споразума.

Члан 7.

Заштита личних података

Приликом обраде личних података у складу са овим споразумом, надлежни органи Страна поштују Конвенцију о заштити појединаца у погледу аутоматске обраде личних података (Серија европских уговора број 108) од 28. јануара 1981. године, своје национално законодавство и следеће одредбе:

1) Надлежни орган Стране која преноси личне податке је одговоран за тачност, потпуност и исправност пренетих личних података и обезбеђује да буду пренети само у мери неопходној за потребе овог споразума;

2) Надлежни орган Стране која прима податке користи пренете личне податке само у сврху њиховог преношења, у складу са одредбама овог споразума и условима постављеним од стране надлежног органа Стране која преноси; само надлежни органи Страна наведени у члану 4. овог споразума могу користити личне податке;

3) Уколико надлежни орган Стране пошиљаоца захтева, надлежни орган Стране примаоца пружиће информације о употреби личних података и постигнутим резултатима;

4) Уколико се испостави да су пренети лични подаци нетачни или непрецизни или да ови лични подаци није требало да буду пренети у складу са националним законодавством надлежног органа Стране пошиљаоца, надлежни орган Стране пошиљаоца без одлагања обавештава о овој чињеници надлежни орган друге Стране, а ова Страна без одлагања исправља грешке или уништава податке;

5) На захтев лица чији су лични подаци пренети и у складу са условима прописаним законодавством које се примењује на националној територији те Стране, пружају му се информације о томе који се његови лични подаци поседују, која је сврха њихове тренутне или предвиђене употребе и коме су они доступни или послати: остваривање права везано за субјекте личних података може бити одбијено уколико је такво одбијање неопходно за обезбеђивање националне безбедности, одбране, јавног реда, превенције криминала, расветљавања и откривања кривичних дела, значајних националних економских и финансијских интереса, превенцију, откривање и расветљавање случајева кршења кодекса полицијске етике, такође, права на заштиту личних података лица у питању или треће стране;

6) У погледу услова постављених од стране националног законодавства, надлежни орган Стране пошиљаоца прописује временско ограничење након чијег истека се пренети лични подаци уништавају без одлагања; без обзира на то, пренети лични подаци се уништавају када постану непотребни у односу на сврху у коју су пренети; надлежни орган Стране пошиљаоца се обавештава без одлагања о сваком случају уништавања личних података заједно са разлозима таквог уништења;

7) Надлежни органи Стране пошиљаоца и Стране примаоца воде евиденцију о преносу личних података, пријему и уништавању, као и о одбијању преноса личних података;

8) Надлежни органи Стране пошиљаоца и Стране примаоца личних података их уредно штите од незаконитог приступа, измена без сагласности надлежног органа Стране пошиљаоца, случајног или незаконитог уништавања, измена, објављивања или било које друге незаконите обраде.

Члан 8.

Заштита тајних података

1. Надлежни органи гарантују један другом заштиту поверљивих информација прослеђених по основу овог споразума. Надлежни орган Стране која прима тајне податке мора обележити примљене тајне податке одговарајућим ознакама тајности прописане законодавством које се примењује на њеној националној територији у складу са еквивалентима ознака тајности наведених у Анексу овог споразума. Наведени услови се примењују на сваки облик изражавања тајних података без обзира на начин њиховог чувања или место где се такве информације складиште.

2. Националне ознаке тајности Страна су наведене у Анексу овог споразума. Стране обезбеђују тајне податке примљене у складу са овим споразумом са истим нивоом заштите који се мора применити, према важећем законодавству на својој националној територији, на сопствене тајне податке које носе ознаке тајности.

3. Страна која прима тајне податке мора обезбедити да се ознака тајности примљених тајних података не промени, да се подацима не скине ознака тајности или да се не проследи трећој страни без претходне писмене сагласности надлежног органа Стране која шаље.

4. У случају да тајни подаци послати од стране надлежног органа једне од Страна могу бити обелодањени или су обелодањени, надлежни орган друге Стране обавештава о овој чињеници надлежни орган Стране која их шаље и обавештава је о околностима и последицама случаја, као и о предузетим корацима како би се избегли слични случајеви у будућности.

5. Тајни подаци које шаље надлежни орган друге Стране се могу користити само у сврхе у које су достављени.

Члан 9.

Језик сарадње и пуноважност докумената

1. Захтеви за помоћ и остала документа у складу са овим споразумом се израђују на службеном језику органа Стране која шаље и достављају се уз превод на енглески језик.

2. Документи израђени или потврђени од стране надлежних органа једне Стране у складу са процедуром прописаном законодавством који се примењује на њеној националној територији се прихватају на националној територији друге Стране без захтевања додатне потврде или проверавања аутентичности.

Члан 10.

Трошкови

Трошкове произашле из овог споразума покрива свака Страна у мери потребној за испуњење обавеза у складу са овим споразумом. По потреби, надлежни органи Страна у сваком појединачном случају могу одлучити другачије.

Члан 11.

Друге међународне обавезе

1. Одредбе овог споразума не утичу на обавезе Страна проистекле из других међународних билатералних или мултилатералних споразума којима

свака Страна и њене државе могу бити обавезане, укључујући и оне наведене у преамбули овог споразума.

2. Овај споразум се примењује уз поштовање чланства Републике Литваније у Европској унији.

Члан 12.

Решавање спора

Сваки спор између Страна везан за тумачење или примену овог споразума се решава путем преговора и консултација.

Члан 13.

Завршне одредбе

1. Овај споразум ступа на снагу 30. (тридесетог) дана од дана када Стране обавесте једна другу писменим путем преко дипломатских канала да су испуњене неопходне правне процедуре за ступање на снагу овог споразума у складу са националним законодавством Страна.

2. Овај споразум се може изменити и допунити узајамном сагласношћу Страна. Такве измене и допуне ступају на снагу у складу са процедуром прописаном ставом 1. овог члана.

3. Овај споразум се закључује на неодређени временски период и може га раскинути свака Страна упућивањем писменог обавештења другој Страни најмање 6 (шест) месеци раније путем дипломатских канала. Раскид овог споразума не утиче на извршење обавеза Страна преузетих до датума ступања на снагу таквог раскида, уколико није другачије договорено.

САЧИЊЕНО у Виљнусу, 16.04.2013. године, у два оригинална примерка на српском, литванском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу овог споразума, енглески текст има предност.

За Републику Србију

За Републику Литванију

Анекс Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала

ПАРАЛЕЛА ОЗНАКА ТАЈНОСТИ КОРИШЋЕНИХ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ И РЕПУБЛИЦИ ЛИТВАНИЈИ

За Републику Литванију

Riboto naudojimo

Ова ознака тајности се примењује на информације које означавају службене тајне, њихов губитак или незаконито откривање може штетити интересима јавних органа.

Konfidencialiai

Ова ознака тајности се примењује на информације које означавају службене тајне, њихов губитак или незаконито откривање може штетити националним интересима или проузроковати штету по активности јавних органа или створити предуслове за незаконито откривање информација које означавају државну тајну.

Slaptai

Ова ознака тајности се примењује на информације које означавају државну тајну, њихов губитак или незаконито откривање могу нашкодити националном одбрамбеном капацитету или проузроковати штету по националне интересе или створити предуслове за опасност по живот или здравље људи.

За Републику Србију

Интерно

Поверљиво

Строго поверљиво

Visiškai slaptai

Државна тајна

Ова ознака тајности се примењује на информације које означавају државну тајну, њихов губитак или незаконито откривање могу представљати претњу по суверенитет или територијални интегритет Републике Литваније или имати последице по националне интересе или представити опасност по људски живот.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.